

Minister Rozwoju i Technologii

Znak pisma: DM-IV.054.6.2025
Warszawa, 02 czerwca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Dotyczy: interpelacji nr 9378 Posła Dariusza Mateckiego w sprawie zatrzymania wykupu mieszkań w Polsce przez zagraniczne podmioty oraz ochrony praw właścicieli nieruchomości

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na ww. interpelację przedstawiam stanowisko, które zostało przygotowane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji.

W kwestii wykupu mieszkań przez zagraniczne podmioty Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji informuje, że w świetle obowiązujących przepisów prawa, nabywanie nieruchomości przez cudzoziemców podlega w Polsce reglamentacji. Zasady i tryb nabywania nieruchomości przez cudzoziemców określone są w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców¹ (dalej: ustawa) oraz w aktach wykonawczych, tj. w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych informacji oraz dokumentów, jakie jest obowiązany przedstawić cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości² i rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie trybu postępowania i szczegółowych zasad prowadzenia rejestrów nieruchomości, udziałów i akcji nabytych lub objętych przez cudzoziemców³. Tym samym ww. akty prawne określają zadania ministra właściwego do spraw wewnętrznych w przedmiotowym zakresie.

Do głównych zadań Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Minister SWiA) realizowanych na podstawie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców należy prowadzenie spraw z zakresu wydawania zezwoleń na nabycie nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemców oraz prowadzenie spraw z zakresu wydawania zezwoleń na nabycie lub objęcie przez cudzoziemców akcji lub udziałów w spółkach prawa handlowego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będących właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości. Ponadto Minister SWiA, zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy prowadzi rejestr, który zawiera informacje o dokonanych transakcjach nabycia nieruchomości oraz nabycia akcji lub udziałów przez

¹ Dz. U. z 2017 r. poz. 2278

² Dz. U. poz. 729

³ Dz. U. z 2017 r. poz. 1689, z późn. zm.

cudzoziemców. Znajdują się w nim zarówno nabycia zrealizowane na podstawie zezwolenia, jak również takie, które nie wymagały jego uzyskania.

Ochrona rynku sprzedaży nieruchomości na rzecz cudzoziemców w Polsce odbywa się zatem w granicach obowiązującego prawa poprzez monitorowanie i badanie legalności transakcji nabycia nieruchomości, akcji lub udziałów przez cudzoziemców oraz przeprowadzanie w sposób wnikliwy postępowania administracyjnego w sprawach o wydanie zezwolenia na nabycie nieruchomości, akcji i udziałów w przypadkach, kiedy zezwolenie jest wymagane.

W toku prowadzonych postępowań administracyjnych w zakresie nabywania nieruchomości przez cudzoziemców Minister SWiA bada, czy nabycie nieruchomości mogłoby spowodować zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego, a także czy mogłoby być niezgodne z interesem państwa. W tym celu występuje o opinie do Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej oraz Komendanta Głównego Policji.

Kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa państwa, w pojęciu, w którym zawiera się również bezpieczeństwo finansowe i bezpieczeństwo obrotu, Minister SWiA w trakcie postępowania w przedmiocie wydania zezwolenia na nabycie nieruchomości przez cudzoziemca każdorazowo bada źródło pochodzenia środków finansowych, które mają zostać przeznaczone na nabycie nieruchomości lub udziałów, tj. czy pochodzą one z legalnego źródła.

Obecnie nie są prowadzone prace nad zmianami przepisów w zakresie nabywania nieruchomości przez cudzoziemców. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wprowadza jednak nowe rozwiązania mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa obrotu nieruchomościami z udziałem cudzoziemców. Już w 2024 roku Minister SWiA w ramach posiadanych kompetencji ustawowych podjął inicjatywę mającą na celu zwiększenie ochrony bezpieczeństwa w zakresie obrotu nieruchomościami z udziałem cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W jej wyniku minister właściwy do spraw wewnętrznych został ujęty na liście podmiotów, o których mowa w art. 105 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁴ i stał się uprawniony do pozyskiwania informacji i analiz finansowych od Generalnego Inspektora Nadzoru Finansowego. Pozyskane uprawnienie pozwoli na bardziej szczegółową weryfikację źródeł pochodzenia środków finansowych na nabywanie nieruchomości przez cudzoziemców, a więc wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo finansowe państwa i bezpieczeństwo obrotu.

Ponadto obligatoryjnie dokonywana jest weryfikacja każdego cudzoziemca na liście osób i podmiotów, wobec których, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, stosowane są środki, o których mowa w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego⁵, tzw. „liście sankcyjnej”.

Podkreślenia wymaga, że w związku z przystąpieniem 1 maja 2004 r. do Unii Europejskiej Polska, na mocy Traktatu o przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, związana jest prawem

⁴ Dz.U. z 2025 poz. 644

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 514

europejskim. Zgodnie z art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału oraz w płatnościach między podmiotami z Państw Członkowskich. Swoboda przepływu kapitału dotyczy wszystkich podmiotów z obszaru Unii Europejskiej i odnosi się też do swobody nabywania nieruchomości. Zakres podmiotowy zwolnienia od obowiązku uzyskania zezwolenia na zakup nieruchomości obejmuje wszystkie podmioty z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i Konfederacji Szwajcarskiej.

O ile zatem cudzoziemcy spoza EOG i Konfederacji Szwajcarskiej mają obowiązek uzyskać zezwolenie (z wyjątkami wymienionymi w art. 8 ust. 1 ustawy) na nabycie każdej nieruchomości, o tyle cudzoziemcy z EOG i Konfederacji Szwajcarskiej mogą swobodnie nabywać nieruchomości oraz udziały i akcje spółek prawa handlowego, a więc bez zezwolenia, co odzwierciedla art. 8 ust. 2 ustawy. Prawo wspólnotowe zapewnia zatem obywatelom Państw Członkowskich UE nabywanie nieruchomości w innych Państwach Członkowskich na zasadzie równego traktowania.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców obywatele i przedsiębiorcy spoza EOG i Konfederacji Szwajcarskiej w przypadku nabycia nieruchomości położonej w strefie nadgranicznej muszą uzyskać zezwolenie ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Należy zauważyć, że od dnia 1 stycznia 2017 r. katalog podmiotów zobowiązanych do przesyłania informacji podlegających ujawnieniu w rejestrach prowadzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jak i zakres przekazywanych dokumentów, znacznie się poszerzyły. Zgodnie z aktualną treścią art. 8a ustawy notariusze, sądy oraz organy administracji publicznej mają obowiązek przesyłania w terminie 7 dni dokumentów, na podstawie których cudzoziemcy nabyli nieruchomości, udziały lub akcje. Na tej podstawie Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji bada legalność nabycia nieruchomości, akcji, udziałów lub ogółu praw i obowiązków przez cudzoziemców oraz stwierdza czy dana transakcja podlega wpisowi do rejestru. Głównym celem nowelizacji przepisów ustawy było stworzenie i uszczelnienie systemu pozyskiwania dokumentów stanowiących podstawę wpisu do rejestru, o którym mowa powyżej.

Odnosząc się do postulatu wzmocnienia pozycji właścicieli względem nierzetelnych najemców (np. zalegających z zapłatą czynszu, dopuszczających do powstania szkód w lokalu) należy podkreślić, że rozwiązania prawne przewidziane w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego⁶ (dalej: u.o.p.l.) stanowią wyraz kompromisu między konkurującymi wartościami gwarantowanymi konstytucyjnie, obejmującymi z jednej strony ochronę prawa własności właścicieli lokali, a z drugiej strony ciążący na władzach publicznych obowiązek przeciwdziałania bezdomności i ochrony godności, zdrowia, bezpieczeństwa i prywatności najemców.

Obowiązek uchwalenia ustawy regulującej ochronę praw lokatorów wynika z przepisów Konstytucji RP⁷ - art. 75 wprost wprowadza wymóg, aby ochrona praw lokatorów unormowana została na poziomie ustawowym. Standard ochrony praw lokatorów określa

⁶ Dz. U. z 2023 r. poz. 725

⁷ Zgodnie z art. 75 ust. 1 Konstytucji RP władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania. Stosownie do art. 75 ust. 2 Konstytucji RP ochronę praw lokatorów określa ustawa.

art. 76 Konstytucji RP, nakładający na ustawodawcę obowiązek uchwalenia ustawy regulującej zakres ochrony użytkowników i najemców „przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi”. Przepis ten stanowi podstawę ustawowej regulacji określającej zasady ustalania opłat za korzystanie z lokali, jak również przyjęcia rozwiązań chroniących prawa lokatorów jako słabszej strony stosunku najmu.

Wymaga zauważenia, że niezmiennie jest stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym eksmisja z mieszkania bez zapewnienia rzeczywistej ochrony przed bezdomnością narusza godność człowieka i nie może być akceptowana. Zakaz naruszania godności człowieka ma charakter bezwzględny. Stąd też przepisy u.o.p.l. wprowadzają rozwiązania, które w sposób szczególnie chronią najłabsze kategorie lokatorów przed eksmisją na tzw. „bruk”, a tym samym chronią przed bezdomnością.

Wskazane gwarancje wynikają z nadrzędnej potrzeby ochrony praw człowieka i podstawowych wolności. Art. 30 Konstytucji RP stwierdza bowiem, że przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności oraz praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych. Pominięcie w regulacjach u.o.p.l. minimalnych gwarancji chroniących osoby eksmitowane z mieszkania przed bezdomnością mogłoby prowadzić do naruszenia godności człowieka.

Z powyższego wynika nałożony na ustawodawcę i rząd obowiązek, aby osobom znajdującym się w szczególnej sytuacji osobistej, materialnej lub rodzinnej, wobec których orzeczono nakaz opróżnienia lokalu zajmowanego na cele mieszkaniowe, udzielono przynajmniej minimalnych gwarancji służących zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych. Eksmisja osoby znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, bez wskazania jakiegokolwiek lokalu lub pomieszczenia, do którego ma ona nastąpić, nie może być bowiem uznana za dopuszczalną w świetle obowiązku poszanowania godności człowieka. Może ona dotyczyć tylko wyjątkowych sytuacji (np. sprawców przemocy domowej), co obowiązujące przepisy prawa sankcjonują. Z drugiej strony wobec ograniczonych zasobów mieszkaniowych będących w posiadaniu jednostek samorządu terytorialnego konieczne jest wprowadzenie zasad ograniczających w pewnym stopniu prawo własności i konieczność znoszenia przez właściciela lokalu - w ograniczonym czasowo zakresie i za stosownym odszkodowaniem - korzystania z niego przez inne osoby.

Należy mieć na względzie, że mogą zdarzyć się nieuczciwi najemcy, którzy nie wywiązują się z zawartej umowy i nadużywają swoich uprawnień (np. zalegają z zapłatą czynszu, dopuszczają do powstania szkód w lokalu), ale właśnie zapobieganiu takim sytuacjom służą obecnie obowiązujące przepisy i procedury. Wynajmujący może skorzystać z różnych rozwiązań prawnych, zależnych od okoliczności danego stanu faktycznego. Przede wszystkim, może wystąpić do sądu z pozwem o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub zasądzenie odszkodowania za bezumowne korzystanie z przedmiotu najmu. Ponadto wynajmujący może wytoczyć powództwo o odszkodowanie w przypadku zniszczenia lokalu mieszkalnego. W tym ostatnim przypadku nie można również wykluczyć odpowiedzialności karnej najemcy na podstawie stosownych przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny⁸.

Dodatkowo informuję, że stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.o.p.l., jeżeli lokator wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym

⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 383

korzystanie z innych lokali w budynku, inny lokator lub właściciel innego lokalu w tym budynku może wytoczyć powództwo o rozwiązanie przez sąd stosunku prawnego uprawniającego do używania lokalu i nakazanie jego opróżnienia.

Poza tym warto zwrócić uwagę na instytucję najmu okazjonalnego oraz najmu instytucjonalnego. Instytucje te wzmacniają pozycję właścicieli nieruchomości prywatnych względem nierzetelnych najemców (np. zalegających z zapłatą czynszu, dopuszczających do powstania szkód w lokalu). Jednym z przejawów wzmocnienia pozycji właściciela jest możliwość skorzystania z szybszej ścieżki egzekucji i eksmisji najemców, którzy nie wywiązują się z nałożonych na nich obowiązków. Najem okazjonalny, podobnie jak najem instytucjonalny, został bowiem wyłączony spod znacznej części przepisów u.o.p.l. (do tych rodzajów najmu nie stosuje się m.in. przepisów u.o.p.l. dotyczących sądowego trybu orzekania o eksmisji). Umowy te pozwalają na skuteczniejsze zabezpieczenie interesów właścicieli lokali przed nieuczciwymi najemcami, ponieważ w razie niewywiązania się przez najemców ze swoich obowiązków, skracają i ułatwiają proces odzyskania lokalu. Takie rozwiązanie jest możliwe w związku z tym, że podpisując umowę najmu najemca składa oświadczenie w formie aktu notarialnego, w którym dobrowolnie poddaje się egzekucji i zobowiązuje się do opróżnienia i wydania lokalu po rozwiązaniu umowy najmu okazjonalnego lokalu lub umowy najmu instytucjonalnego lokalu. Nie jest zatem konieczne wytoczenie przez wynajmującego powództwa o eksmisję, oczekiwanie na wyrok, jego uprawomocnienie, a następnie zaopatrzenie go w klauzulę wykonalności, lecz wystarczy wystąpić do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym najemca złożył oświadczenie o poddaniu się egzekucji. Tytuł egzekucyjny w postaci aktu notarialnego zaopatrzony w klauzulę wykonalności stanowi podstawę egzekucji.

Należy ponadto wskazać, że jednym ze sposobów na zabezpieczenie interesu właściciela przed nieuczciwym najemcą niepłacącym czynszu oraz powodującym szkody w lokalu jest możliwość pobierania wyższej kaucji zabezpieczającej pokrycie należności z tytułu najmu okazjonalnego lokalu lub najmu instytucjonalnego przysługujących właścicielowi w dniu opróżnienia lokalu (obejmuje także ewentualne koszty egzekucji obowiązku opróżnienia lokalu, tj. koszty postępowania sądowego o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym najemca poddał się egzekucji obowiązku opróżnienia i wydania lokalu oraz koszty przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika). Kaucja ta nie może przekraczać sześciokrotności miesięcznego czynszu za dany lokal, obliczonego według stawki czynszu obowiązującej w dniu zawarcia umowy najmu.

W odniesieniu do eksmisji, prowadzonej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego⁹, dalej: K.p.c., przede wszystkim należy wskazać na normę art. 1046 K.p.c. dotyczącą egzekucji lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika. Zgodnie z art. 1046 § 4 K.p.c. wykonując obowiązek opróżnienia takiego lokalu na podstawie tytułu wykonawczego, z którego nie wynika uprawnienie dłużnika do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu lub prawo do lokalu zamiennego, komornik usunie dłużnika do innego lokalu lub pomieszczenia, do którego dłużnikowi przysługuje tytuł prawny i w którym może on zamieszkać. Jeżeli dłużnikowi nie przysługuje tytuł prawny do innego lokalu lub pomieszczenia, w którym może zamieszkać, komornik wstrzyma się z dokonaniem czynności do czasu, gdy gmina właściwa ze względu na miejsce położenia lokalu podlegającego opróżnieniu, na wniosek komornika, wskaże dłużnikowi tymczasowe pomieszczenie. Kolejną gwarancję w tym względzie przewiduje § 5¹ w art. 1046 k.p.c., w myśl którego, dopiero jeśli dłużnikowi nie służy prawo do tymczasowego

⁹ Dz.U. z 2024 r. poz. 1568, z późn. zm.

pomieszczenia, komornik usuwa dłużnika do noclegowni, schroniska lub innej placówki, która zapewnia miejsca noclegowe.

Ponadto należy zauważyć, że w art. 14 i następnych u.o.p.l. uregulowano zagadnienia dotyczące treści orzeczenia w sprawie o opróżnienie lokalu, jak i kwestie ochrony przed eksmisją, np. poprzez wskazanie kategorii osób bezwzględnie uprawnionych do zawarcia umowy najmu socjalnego. Przy czym należy mieć na uwadze, że stosownie do treści art. 19e u.o.p.l. do najmu okazjonalnego lokalu przepisów ustawy nie stosuje się, z wyjątkiem art. 2, art. 6 ust. 3, art. 10 ust. 1-3, art. 11 ust. 2 pkt 1-3, art. 13, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19a-19d oraz art. 25d pkt 2, z zastrzeżeniem że właściciel dokonał zgłoszenia, o którym mowa w art. 19b ust. 1. Oznacza to, że do najmu okazjonalnego nie stosuje się m.in. przepisu art. 14 przewidującego ochronę przed eksmisją w postaci przyznania lokalu w ramach najmu socjalnego.

Natomiast art. 25d u.o.p.l. wskazuje w jakich przypadkach dłużnikowi nie przysługuje prawo do pomieszczenia tymczasowego (dotyczy np. sytuacji, gdy nakazania opróżnienia lokalu zostało orzeczone z powodu stosowania przemocy w rodzinie lub z powodu rażącego lub uporczywego wykraczania przeciwko porządkowi domowemu albo niewłaściwego zachowania czyniącego uciążliwym korzystanie z innych lokali w budynku, albo dłużnik dokonał zajęcia opróżnionego lokalu bez tytułu prawnego, dłużnik został zobowiązany do opróżnienia lokalu zajmowanego na podstawie umowy najmu okazjonalnego, której zawarcie zostało zgłoszone zgodnie z art. 19b ust. 1).

Ponadto w kontekście odpowiedzialności odszkodowawczej osoby zajmującej lokal bez tytułu prawnego, jak również odpowiedzialności odszkodowawczej gminy w przypadku niedostarczenia lokalu osobie uprawnionej do zawarcia umowy najmu socjalnego na mocy wyroku, warto zwrócić uwagę na unormowanie art. 18 u.o.p.l. Konieczność badania z urzędu przez sąd, czy osobom eksmitowanym należy przyznać prawo do zawarcia umowy w ramach najmu socjalnego, jak i potrzeba zapewnienia oraz wskazania przez gminę odpowiedniego lokalu w ramach najmu socjalnego, opóźniają moment doprowadzenia do przymusowego opróżnienia mieszkania zajmowanego przez najemcę, który nie wywiązuje się ze swoich obowiązków związanych z zapłatą czynszu lub innych opłat za używanie lokalu. Jednakże w sytuacji, gdy gmina nie zaoferowała uprawnionemu dłużnikowi lokalu w ramach najmu socjalnego w odpowiednim terminie, właścicielowi lokalu - zgodnie z art. 18 ust. 5 u.o.p.l. - przysługuje prawo do otrzymania od gminy stosownego odszkodowania na podstawie art. 417 K.c.

W przypadku zaś uszkodzenia przedmiotu najmu, w zależności od okoliczności stanu faktycznego, istnieje możliwość dochodzenia roszczeń odszkodowawczych od byłego najemcy na podstawie art. 471 lub 415 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny¹⁰, dalej K.c.

Przedstawione regulacje ustawowe mają na celu zapewnienie wyważonego kompromisu pomiędzy prawami i obowiązkami najemców i wynajmujących. W ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości obecnie nie zachodzi potrzeba podejmowania interwencji legislacyjnej w zakresie właściwości tutejszego resortu w obszarze kodyfikacji prawa cywilnego i gospodarczego materialnego, jak również prawa cywilnego procesowego. Należy podkreślić, że Ministerstwo Sprawiedliwości na bieżąco analizuje praktyczne funkcjonowanie, pozostających w jego właściwości, obowiązujących rozwiązań prawnych

¹⁰ Dz.U. z 2024 r. poz. 1061, z późn. zm.

w aktualnej sytuacji społecznej i gospodarczej, w tym również na skutek zgłaszanych uwag i postulatów.

Jednocześnie informuję, że Ministerstwo Rozwoju i Technologii monitoruje sytuację na rynku najmu lokali mieszkalnych, ze szczególnym uwzględnieniem lokali należących do osób prywatnych i analizuje zasadność wprowadzenia zmian w u.o.p.l. W przypadku podjęcia prac legislacyjnych nad zmianami u.o.p.l. rozważona zostanie, przy uwzględnieniu konkurujących wartości gwarantowanych konstytucyjnie oraz analizy stanu faktycznego, zmiana procedury wypowiedzania umowy najmu z powodu zalegania z opłatami z tytułu czynszu i opłat niezależnych od właściciela oraz niszczenia lokalu przez lokatora.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

**Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w związku ze złożoną
interpelacją/zapytaniem/interwencją**

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest Dyrektor Departamentu Mieszkalnictwa.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r., poz. 348) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Rozwoju i Technologii (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.

8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa.